Αναλυτικά οι θέσεις της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ Φαρμακοποιών

Δημοσιεύθηκε από admin - 06/11/2013 22:25

Συνάδελφοι,

Υπό το βάρος των μνημονιακών απαιτήσεων των δανειστών και της «συμμόρφωσης» των κυβερνώντων, εξακολουθούμε να διανύουμε έναν βαθύ οικονομικό χειμώνα που δεν σταματά να παγώνει τη χώρα και την οικονομία, να παραλύει την κοινωνία, να καταψύχει τις παραγωγικές δραστηριότητες, να καθηλώνει τη σκέψη, να καταστρέφει ζωές και όνειρα και να μας επιτρέπει να λειτουργούμε μονάχα στο γκρίζο με το λιγοστό επιτρεπτό φως από ένα αβέβαιο μέλλον. Ο χρόνος δεν στάθηκε ευγενικός με τις ελπίδες που καλλιεργήθηκαν για πιθανή έξοδο μας από την κρίση. Αντίθετα, φρόντισε να μας αποκαλύψει με αμείλικτο τρόπο ότι οι υποτιθέμενες στρατηγικές διαφυγής από την υφεσιακή περιδίνηση (που προβλήθηκαν από την κυρίαρχη συνδικαλιστική εκπροσώπηση), δεν ήταν παρά πρόχειρες φαντασιώσεις που προσπαθούσαν να κάνουν λιγότερο οδυνηρό το σκληρό παρόν αλλά το μόνο που κατάφερναν είναι να μας βυθίζουν ακόμα περισσότερο στο βάλτο των προβλημάτων του παρελθόντος.

Η υγεία σε κρίση

Τόσο η υγεία και περισσότερο ο δικός μας κλάδος, καταδικάστηκαν σε μια άτεγκτη συρρίκνωση στο όνομα μιας ηρωικής ομαδικής θυσίας, την ώρα που η τρόικα και οι κυβερνητικοί εντολοδόχοι της τυφλωμένοι από την προσδοκία των λογιστικών εξοικονομήσεων παρέβλεψαν τις δηλητηριώδεις επιπτώσεις της αριθμητικής λογικής στη δημόσια υγεία και τη φαρμακευτική περίθαλψη. Η θρησκευτική πίστη των οιονεί αρμοστών Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΕΚΤ και ΔΝΤ στον υπαίτιο της κρίσης νεοφιλελευθερισμό. μετουσιώνεται σε θανατηφόρο βρόγχο, με τα αποτελέσματα των πολιτικών επιλογών να είναι περισσότερο καταστροφικά από την ίδια την ασθένεια.

Η αλλοίωση του δημόσιου χαρακτήρα της υγείας με τη μετακύλιση μεγαλύτερου τμήματος της δαπάνης σε αυτόν που ζητά υπηρεσίες από το σύστημα, δηλαδή στον ασθενή, έχει σημαντικό αντίκτυπο στο επίπεδο της συνολικής δημόσιας υγείας, καθώς μετατρέπει την είσοδο του συστήματος περίθαλψης από πύλη σε επιλεκτική θυρίδα.

Το ατόπημα θα ήταν μικρότερο αν δεν υπήρχε η γνώση ότι κανένα σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας δεν μπορεί να αποδώσει και να είναι επ' ωφελεία του πολίτη, αν δεν τηρηθεί η αρχή του δημόσιου χαρακτήρα της υγείας και της περίθαλψης. Όμως το γεγονός ότι κανείς δεν μπορεί να προφασιστεί άγνοια σε μια καθολική αλήθεια, μετατρέπει τις επιλογές σε μοιραίες αποφάσεις που θυσιάζουν το πιο εξασθενημένο τμήμα του πληθυσμού στο βωμό της αδιέξοδης λιτότητας.

Το κοντινό μέλλον όμως μένει να αποδειχθεί μελαγχολικότερο από το παρόν καθώς η περαιτέρω μείωση της δαπάνης υγείας και ειδικότερα της φαρμακευτικής δαπάνης σε επίπεδα κατώτερα του 1,3% του ΑΕΠ (

==========